

komme et Kompromis mellem Rederne og Regeringen eller mellem Rederne og Folketingsflertallet, vilde han ikke billige dette, fordi Landstinget saa ikke vilde komme til at udtale sig om Sagen. Jeg tror ikke, der i Øjeblikket er særlig god Udsigt til, at der kommer et saadant Kompromis i Stand, men hvis det kommer i Stand ved Hjælp af Folketingets Udvalg, kan jeg dog ikke tænke mig, at det skulde komme til at foreligge paa noget andet Grundlag end selve Lovforslaget, og saa vil jo det andet Ting komme til at ytre sig om Sagen.

Naar det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) frygtede for, at den forholdsvis lave Beskatning af Aktieselskaber — hvis man kan kalde 20 pCt. forholdsvis lavt — skulde virke hen til, at der foregik store Henlæggelser, at der ikke blev udbetalt saa store Udbytter, for at den enkelte Aktionær kunde undgaa den store personlige Indkomstskat, som kan gaa op til de 30 pCt., maa jeg for det første give det ærede Medlem fra Fredensborg Ret i, at det kun vil være i meget faa Tilfælde, at den enkelte Aktionærs Udbytte gaar saa højt op, at det kan beskattes med 30 pCt., og dernæst kan det ærede Medlem end ikke undgaa dette, selv om han sætter Aktieselskabsbeskatningen op. Der vil altid kunne være det Tilfælde, at der sker Henlæggelser, og at derved den enkelte Aktionærs særlige Indkomst ikke bliver saa høj, som den ellers vilde blive. Til syvende og sidst er det noget, der ikke kan undgaaes, selv ved en højere Beskatning. Men naturligvis kan man gøre Beskatningen højere. Jeg har hidtil ment, at man kunde gaa noget højere end til 20 pCt., men da skal det behandles i Forhold til det Resultat, man kommer til ved Behandlingen af Forslaget om Beskatning af Fragsatser.

Saa er der et Spørgsmaal, som er det ærede Medlem og mig imellem, nemlig om der i dette nye Lovforslag paa ny skal være en Paragraf, som undtager Indkomster, der ikke skyldes Krigsforholdene, fra Beskatningen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem burde lade sig overbevise. Jeg synes, at de Tilfælde, jeg har anført, tilstrækkelig har vist, at med en Bestemmelse som den, der findes i den nugældende Lov, er det umuligt for Administrationen at træffe Afgørelser, for hvis fulde Retfærdighed og Sikkerhed man kan indestaa. Og hvis det ærede Medlem mener, at jeg skulde have Lyst til at modtage en Affattelse af en saadan Bestemmelse, som set fra Synspunktet Statskas-

sens Tarv var ringere end den, som findes i den nugældende Lov, maa jeg sige til det ærede Medlem, at det vil jeg ikke. Det Kompromis, jeg indgik i Fjor, indgik jeg ikke med nogen Lyst. Det ærede Medlem gik heller ikke til det med nogen stor Tilbøjelighed, men det ærede Medlem var dog Ordfører for Lovforslaget, da det kom tilbage fra Landstinget i den Form, hvori det siden blev vedtaget her. Det ærede Medlem og jeg enedes kun langsomt derom, jeg holdt stærkt fast paa, at det var en Merindtægtsbeskatningslov. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Svendborg i, at saaledes som Forholdene i Øjeblikket er i vort Land, har den Mand, som har haft en Merindtægt af sin Virksomhed i disse Krigsaar, været heldig og mere heldig end dygtig, eller i alt Fald lige saa heldig som dygtig. Det er for det første ikke urimeligt at beskatte Heldet, og det er for det andet ikke urimeligt at beskatte den, der er gunstigt stillet i disse Krigsaar. Det er ogsaa fra alle Sider her i Salen blevet erkendt, at de, som har haft Lykken med sig, naar der har været saa megen Ulykke ogsaa her i Landet, om end mindre end ude i Verden, er rimelige Skatteobjekter.

Det ærede Medlem sagde, at Vanskelighederne var ikke uoverstigelige, og at Finansministeriet nok kom til Ende dermed. Finansministeriet vil være meget vanskeligt stillet, og Besværlighederne vil næsten være uoverkommelige, hvis dette Lovforslag med de lavere Satser bliver til Lov. Thi hvis vi har haft tusinde Klager nu fra Folk, som mente sig forurettede, naar man satte dem i overordentlig Indkomstskat, og som gjorde gældende, at de i Virkeligheden ikke havde haft Krigsfortjeneste, vil vi faa Titusinder af Klager, naar et Lovforslag som dette, med disse lave Satser, hvor man med Merindtægten gaar ned til 2,000 Kr. og begynder ved en skattepligtig Indkomst af 6,000 Kr., bliver til Lov. Det vil efter min Mening være uoverkommeligt for Administrationen. Det ærede Medlem skulde mindes den Tid, da han ikke var i Opposition, men selv sad i Administrationen. Efter dette havde man dog Grund til hos ham at vente nogen Sans for Administrationens Tarv og nogen Kærlighed til den. Det er ikke muligt for Ministeriet at træffe disse Afgørelser. Det, man har gjort ved at indsætte en Paragraf som den nuværende i Loven, er i Virkeligheden at lægge Besværet over paa Finansministeriet. Lovgivningsmagten skyder Afgørelsen fra sig